

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Verden som et Doll-Huus

Citation: Falster, Christian: "Verden som et Doll-Huus", i Falster, Christian: *Satirer, 1720-42*, udg. af Aage Schiøttz-Christensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1982, s. 133. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-falster04-shoot-workid69248.pdf> (tilgået 23. januar 2021)

Anvendt udgave: *Satirer, 1720-42*

134

☒ Mand seer i alt Naturens Land
HVOR PHANTASIENS Stierne
Med sin Gevalt og Virkning kand
Forhexe Folkis Hierne:
Hvor deres Hovedt Sejer-Verk
Kand lade sig forrykke,
Hvor en INDBILDNING hefter sterk,
Som Stiil i Kaaber-stykke.

☒ See! gaar mand til et Doll-Huus, da
Er der jo een og anden,
Som Griller haver jaget fra
Fornuften og Forstanden:
Af hvilke een gaar derud paa,
At Næsen er en Sabel,
Hvorfor hand beder Folk at gaee
Af Veyen for sin Snabel.

☒ Een meener, at hand er af Blaar,
Og snart en Ild kand tænd e,
Hvor over hand og løber, naar
Hand seer et Lys at brænde.
Een gaar og Leer udi sit Sind,
Som den, der sig kan gjøre
U-synlig, og kand komme ind
Igiennem lukte Døre.

135

☒ Een synes, at hand haver Horn
Hvor over hand vil stange:
Een, at hand er et Hvede-Korn,
Hvorfor hand bliver bange,
Saasart som hand fornemmer til
En Fugl ham nær at være
I Meening, at den hannem vil
Opsluge og fortære.

☒ Langt fra, at jeg ad disse leer;
Jeg meere ynker dennem.
Men naar jeg udi Tanker seer
Vor Verdens Børs igiennem
Der som et Doll-Huus er besat
Af kloge Grillen-fænger,
Da er det mig u-mueligt, at
Jeg mig kand bare længer.

☒ Kiig, kiære Landsmand, ind engang
Til Verdens Huus-gesinde,
Du efter Alder, Stand og Rang
Skal tælle da der inde
Saa mange Giæcke runden om,
Som Mennisker tillige
Saa mange Daare-Kister, som
Gemacker, tør jeg sige.

136

☒ Pik paa den allerførste Dør,
Der møder dig en liden,
Som ey blev vant fra Vugen før
For 5 a 6 Aar siden:
Som neppe ligger tør endnu,

Og meener sig dog moxen
Til Brude-Sengens Bis-lu-lu
Fra Riis at være voxen.

☒ Hun holder nok af Børne-Verk,
Af Backelse og Sucker,
Hun syer *Adrienne*, Særk,
Og sligt til sine Ducker,
Men vogt at du dig icke dog
Med Børne-Snak udlader,
Thi hun sig holder meere klog
End Moder eller Fader.

☒ Med Nacken hun ad dennem slaar
»Og gamle Giecke kalder;
»Thi (siger hun) min Fader gaar
»I Barndom udaf Alder,
»Vanvittig, taablig, gammeldags
»Min Moder er og næsten
»En dito ud af samme slags,
»Og duer ej for Resten.

137

☒ »Hvad om de kom paa *Auction*?
»Hvem mon der skulde byde
»Een Skilling meer for hver Person
»End for en Hest med lyde?
»Hvad om mand vilde min Forstand
»Paa Vegt hos deres legge?
»Monn' icke baade hun og hand
»Blev gjort til skamme begge?

☒ »Hvad regner jeg det fierde Bud
»I Catechismus-Bogen?
»Jeg hverken lider Hoved-brud
»Af Luther eller nogen.
»Lad Børn bekymre sig om sligt,
»Jeg har for lang Tiid siden
»Giort nok udaf min Børne-Pligt,
»Da jeg endnu var liden.

☒ »Min Fader og min Moder tør
»Jeg meer ej ved at hædre
»Som andre Kielling-Unger gjør:
»Ney det forstaar jeg bedre.
»De dermed nok kand liste sig,
»At jeg er dem beskiæret,
»Og at Naturen dem med mig
»Velsignet har og æret.

138

☒ »For min skyld Mands-Personerne
»Sig i vort Huus forgaber,
»For min skyld udi Kirken de
»Ved Stolen staar og skraber.
»For min skyld tager de til hat,
»Og os beviiser Ære,
»Thi hver af dennem haaber, at
»Hand Sviger-Søn skal være.

☒ Vend Ryggen. Thi du merker her,
Hvad Klocken den er slaget,
At Glutten af Indbilding er,
Forgiort og oppedaget
Fordi de gamle Giække ey,

Har straffet hendes Væsen,
Ey hende ført paa bedre Vey,
Og lagt en Ring i Næsen.

☒ See disse an, hvor løber de
Og korser, naar hun gaber:
Dog ney! det er kun skam at see
Paa disse Kielling-Aber.
Gak fort til næste Cabinet
Der finder du een *Lea*,
Som meener sig at være ret
Dend skønne *Galathea*.

139

☒ Slig Grille er hun kommen i,
Fordi en Øyen-Tienner,
Som gaar paa Kap og Fiskeri,
At fange forklæd-Venner
Har svoret paa for hende, at
Ey *Jupiters Alcmene*
Var nær saa hviid, saa rød og glat
Som denne hans *Helene*.

☒ For alting gode Miiner hold,
Naar hun sig selv betragter,
Naar hun gjør Fryndser, Leg og Fold
Paa alle hendes Fagter,
I sær paa hendes Mund, at dend
Er Hig en Pibe-krave,
Saa du maae tænke, Hille mænd!
Nu gaar den reent af lave.

☒ Vær ærbar, naar hun spørger dig,
Hvad ny *Roman* du kiender?
Thi ald sin Læsning hun paa slig
Studering kun anvender:
Hun dig om hver en Martyr veed
At sige heele Sider,
Som haver lidt for Kiærlighed
Fra de Trojanske Tider.

140

☒ Slaa Hænder sammen, og tilbed
I hende Lykkens Gaver,
At hun saa stor en Dejlighed
Til Medgift faaet haver:
Thi see, blant Prædikanter hun
Særdeles dend fordrager
Der hendis Skabnings-Munster kun
Til Text og Indgang tager.

☒ Nok sagt; Lad hende fare saa,
Dog først begier af hende,
At du dend Ære have maa
Og hendis Broder kiende:
Hun raaber strax: HR. JOSEPH kom,
Her er en Stierne-Kiger
Fra Østerland, som spørger om
Hvad got min Broder siger?

☒ HR. JOSEPH kommer da her frem;
Som af en Fruer-Stue,
I sine Øyen angennem,
At lade sig beskue,
Forgylt med een og anden Ring

Fra Fruentimmers Hænder,
Og med *Faveur*-Baand rundt omkring
Besat i alle Ender.

141

☒ Du fra de *Persers* Dronning da
Ham med en Hilsen ærer,
Som hans *Portrait* med Længsel fra
Hans smukke Haand begiærer,
Som ønsker, om det kunde skee,
I hendis Kammer-Boelig
Originalen selv at see,
Og døe desmeere roelig.

☒ Hand spørger strax, om du forstaar
Nativitet at stille?
Med hvad for Held du hannem spaar
Sit Velfærts-Kort at spille?
Om hand, som af Naturen er
Et Kunst- og Mester-Stykke,
Skal ikke overgaae enhver
Til Hove udi Lykke?

☒ Siig jo, og bild ham ind, at hand,
Som Jomfru-Cammer-Junker,
Skal blive til en mægtig Mand.
Thi see i Haabet prunker
Hand med dend gyldne Elephant,
Og synis blant de Høye
At skinne som en Diamant
I heele Rigets Øye.

142

☒ Hand *Joseph* kalder sig dend Nar,
Og meener hver en Frue
Er hans *Madame Pothiphar*,
Som ham kun faar at skue:
Om Folk hand drømmer, som om Ax,
Der sig for hannem bøyer:
Hand lover dem Befordring strax,
Naar Kongen ham ophøyer.

☒ Gjør Afskeeds-Compliment, og gak
Fra denne Grillenfænger,
Til næste Naboe, hvis Gemak
Af Skilderier hænger,
Saa fuldt som Luuse-Torvet er
Af Huer, Strømper, Kapper,
Af Buxer, Skiørter, Klædninger,
Og andre gamle Lapper.

☒ Det første hand dig spørger ad,
Er, efter hvem i Daaben
Du est opnævnet? Item hvad
Du fører i dit Vaaben?
Om din Tip-Olde-Fader var
Een oxe eller ugle?
Hvad Tegn hand udi Skioldet bar
Af Fiske eller Fugle?

143

☒ Ved dette Spørsmal dristig vær,
Og svar med stille Lader,
At *Doctor Morten Luther* er

Din første Stamme-Fader,
Samt at din egen Fader bar
Sanct Peders Nøgel-Orden,
At hand en Landsbye-Hyrde var
Og vogtet Kirke-Hiorden;

☒ Da skal du see, hvorledis hand
Skal harke, giøe og spøtte,
Hvor lit hand skal om Geistlig Stand
Og dends Studering skøtte:
Hvor hand skal lee af Messe-Serk,
Og Pibekravens Folder,
Som hand kun for et Spilleverk
Mod sine Ahner holder.

☒ Taalmodig skal du herved staa,
Samt krumme dig og skrabe,
Og med en dyb Forundring paa
Hans Contrafeyer gabe:
Strax hand dig da fortæller om
Hvor de har tient i Hoffer,
At dend og dend af Beyren kom
Her ind med Kong CHRISTOFFER.

144

☒ Gif agt, naar hand sit Folke-Fær
Saaledis gaar igiennem,
Hvordan hand springer hist og her
Forbi endeel af dennem,
Der synis ham som Klakker i
Hans Stamme-Bog at være,
Den eene for Forræderi,
Den anden for Vanære.

☒ Du ikke destomindre ham
Lyksalig dog skal prise,
Som har saa rar Forfædre-Kram
Udi sin Boe at viise;
Endskiønt en Deel alligevel
Drog om og bad om Føde,
Endeel sig aad og drak ihiel
Og sudlervuren døde.

☒ Men viid, at naar hand peegeer paa
Sit eget sidste Stykke,
Du da tillige priise maa,
Hans Olde-Fædris Lykke,
Som ham i deris Afkom har,
Saa ypperlig en Herre;
(Da ingen dog af dennem var
Saa slet, han jo er verre.)

145

☒ Holt der med op, og hannem tak,
Fordi hand saa anviste
Dig i sit Stamme-Huus, og gak
Til næste Daare-Kiste,
Der sidder en *Philosophus*,
Som meener vist, at *Bayle*
Er faren samt *Salmasius*
I ham med deris Siæle.

☒ Fra *Sultan* og fra *Tartar-Cham*,
Du hilser ham tillige,
Som om hans Lærdom og om ham

Har hørt saa meget sige:
Du fra dend store Keyser i
Marocco ham forkynder,
Hvor høyt endog et Barbari
Hans store Viisdom ynder.

☒ Alt dette tager hand imod,
Og meener, at mand kiender
Hans lærde Navn ved *Niger-Flod*
Og alle Verdens Ender:
Da hand dog knap en Fierding-Vey
Er uden for sit Rige
Bekendt, ja tit hans Landsmænd ey
Af hannem veed at sige.

146

☒ Hvad skeer? hand strax dig fører i
Sin lærde Skriver-Stue,
At du hans Skrifers Cancelli
Skal med Forundring skue:
Men vogt, at du ey spørger til
Borrichius og fleere,
Thi i dend lærde Verden vil
Hand som Monark regiere,

☒ Hand viiser dig og til et Sted,
At see hans *Disputatzer*,
Endskiønt de ere pyntet med
Æsopiske Plumatzer,
At *Aristippus*, hvis hand kom
I færd at gaa i rette
Med dem, han rigtig spurgte om,
HVOR HAR DU STAALET DETTE?w

☒ Men du skal lade som du har
Ey kiendt endnu til *Dato*
Saa skønne Skrifter og saa rar
En *Europæisk Plato*;
Da kløer du Øret allerbest
Med slige falske Toner,
Da kommer hand her frem dernest
Med hans *Orationer*.

147

☒ Dem læser hand da op for dig,
Og spørger om du sandser,
Og merker hvor han idelig
Er fuld af *Elegantzer*.
Hvor Stiilen vel er overlagt
Med *Phraser* og deslige?
Hvor alting saa beqvem er sagt,
Som nogen kunde sige?

☒ Du svarer Ja og tvifler paa
At *Cicero* vel kunde
Orationer skrive saa,
Og slig en Stiiil udgrunde:
Endskiønt du veed, at det kun er
Udskreven af *Cunæus*,
Af *Lipsius*, af *Scaliger*,
Af *Neuhus* og *Barlæus*.

☒ For Resten hand sit *Magazin*
Af *Manuscripta* priiser,
Endskiønt de neppe et Qvintin

Er bedre end Adviiser.
Og 12. Aars gammel Almanak,
At om de trykte bleve,
De da til Ild udi Tobak
Blev brugt som andre Breve.

148

☒ Holla! for alting ey forgiæt
At bede ham instendig
Om nogle af hans Vers, som det
Der er dig høyt-nødvendig,
Strax han dit Skib i Læster-Tal
Med Exemplarer lader,
Som du til Folk udlosse skal
Paa Stræder og paa Gader.

☒ Forteli derhos, hvor dyrebar
Du hører dem skattere,
Saa *Kingo* selv er ikke rar
Og udi Moden meere,
Strax gjør hand dig Forsikring paa,
At Maane, Sool og Stierne
Har aldrig kundet bryde saa
Vor *Tyhe Brahes* Hierne.

☒ Hand synis, at med Lyst enhver
Bør læse dem igiennem,
Da dog de støder hist og her,
Og Veyene i dennem,
Er verre end dend lange Bro
For Heste som er lade,
Om Vinter-Dag ved Ringsted-Kro
Og Aved-Øre-Gade.

149

☒ Naar denne Grovsmed haver dig
Nu viist sin Verksted-Stue,
Naar hand har ladet baade sig
Og alt sit Tøy beskue,
Naar du est kied af denne Snak
Og *Charlatanske* Bielde,
Da gæk til nærmeste Gemak,
Og lad dig der anmelde.

☒ Der sidder Een, som holder i
Sin Tanke og Forklaring
Sig for det STORE DYR udi
Sanct Hanses aabenbaring,
Der Hals og Been kand slaa i tu
Paa dig og dine Liige,
Fordi hand noget meer end du
Til Hove har at siige.

☒ Ydmyg dig her, og der hos see,
At du ham ey forringer
HANS NAADE-Titel; (dog maa skee
ALLMÆGTIG bedre klinger,) Thi viid, at med Kong *Cyrus* i
Forvandskab hand sig regner,
Og af det femte Monarki
Sig Herre-Navn tilegner.

150

☒ Hand af Opvartning gjør sig til,

At alle ham tilbeder,
At alle ham behage vil
Og til Patron udleder,
At hannem daglig henger paa
Tre, fire Regimenter,
Saa vel af Store, som af Smaa
Afgudiske *Clienter*.

☒ Hand roser af, at hand saa svar
Og overflødig Næring
Af *Dedicationer* har
Af Vers og af Foræring,
At dersom Folk, som selger Thee,
Kusiner og deslige,
Saa megen Tilløb havde, de
Da hastig bleve rige.

☒ Alt dette skalt du høre an,
Som Svaghed af dend Sterke,
Og mægtig Client-Tyran,
Og dig ey lade merke,
At det engang kand gaae ham i
Hans høye Magt omsider,
Som *Bellissarius* udi
Justiniani Tiider.

151

☒ Hvad da? saa løber baade du
Og andre fra hans Dørre:
Saa kommes hand ey meer ihu;
Saa er hans Hof ey større
End *Görtzes* udi hans Arrest,
Og saa bestaar hans Venner
Alleene af en Snylte-Giest,
En Kudsk og Kammer-Tienner.

☒ Tys! lad ham i hans Phantasie
Kun have meer at sige
End nogen *Primas Regni* i
Det Polske Konge-Rige;
Men naar du dig har staaet tret
Og dine Øren skammer
Sig ved at høre meer af det,
Da gak til neste Kammer:

☒ Du paa en Trefod finder der
En selv-klog modig Stakel,
Som sig indbilder, at hand er
Apollinis Orakel,
Og at hand af Naturen har
Priviligeret Naade,
I alle Ting med kloge Svar
Guddommelig at raade.

152

☒ See! vilt du føle Pulsen ret
Paa hans Forstand og Hierne,
Da priis dig lykkelig i det,
At du saa høy en Stierne
Paa Himlen haver, at du dend
Kand see, som ey har Liige,
Hvis Viisdom haver meere end
Kong *Salomons* at sige.

☒ Paa Timen løser hand for hans

Indbildings Giekke-Pose,
Og fanger an af sin Forstands
Oplysning sig at rose;
Hvad Sværm, fordi hand er saa viis,
Hand har om sine Dørre,
At hos *Fleury* udi *Pariis*,
Dend kand ey være større.

☒ Hand anker paa, at Kongen, før
Hand noget Verk fuldfører,
Hand da ey ham dend Ære gjør
Og hans Betænkning hører.
Hand vil i alle Folkis Port
En Pose-Kiger være,
To Buxer kand ey blive giort,
At hand dem jo vil skiære.

153

☒ Bring ham paa Snak om *Czaren*, see,
Hand siger strax sin Meening,
Hvor *Assow* faldt til Tyrkerne,
Ved daarlig Freds Foreening,
At hvis hand havde været med,
Hand da saa u-besindig
Ey havde sluppet sligt afsted,
Men været meer spidsfindig.

☒ Om *Malborough* saa vel som om
Eugenius hand taler,
Og dømmes misfornøyet som
Om halve *Generaler*,
At hvis mand Fuldmagt havde ham
Betroed fra Østerrige,
Da skulde Tyrken faaet skam
Og Frankerig tillige.

☒ Hvad Kirke-Staten sig angaar,
Da undrer hand ey meere,
End at den gode Bisp forstaar
Ey bedre at regiere
En geistlig Stiftets Underdan,
En u-regierlig *Lector*,
En halvgal Provst og Capelan,
En overgiven *Rector*.

154

☒ Ved Bye- og Lands- og Herridts-Ting
Hand dette eene roser,
At *Advocater* kør i Ring,
Og spiller Bold med Skoser,
At Dommeren saa kunstig veed
I Retten at lavere
For Venskabs skyld, for Gavmildhed
Og andet saadant meere.

☒ For Resten er hans Phantasie
Ey vel tilfreds med noget,
At Lov og Ret, at Politie
Og alting jo er kroget,
At Søde- og Land-*Etaten* jo
Paa bedre Fødder stode,
Hvis Kongen vilde ham betro
Sin Krigs-Hær og sin Flode.

☒ Imedens hand saaledis nu,

Mod heele Verden praler,
Da vogt for alle Ting, at du
Ey leer, ey heller taler,
Hvor med du ligesom kand slaae
Ham paa hans Mund og Øre;
Thi see, hand Ordet eene paa
Sin Prækestool vil føre.

155

☒ Lad ham kun være i dend Tro,
At frem for nogen anden
Naturen ham har givet to
Talenter i Forstanden,
At hand som en *Chineser* meer
Og bedre med sin eene
End nogen *Europæer* seer
Med begge Øyensteene.

☒ Lad hannem dadle i Forstand
De beste *Cardinaler*,
Alexiwitz, *Louis le Grand*,
Og alle *Generaler*,
Hand er dog gal, i hvad du gjør
Lad hannem derfor fare,
Og gak til neste Kammer-Dør
Til Spørsmaal der at svare.

☒ Der sidder Een med hvide Haar
Paa Lænnestoel og Skammel,
Som hen ved Fiirsindstive Aar
Er allerede gammel,
Som tykkes sig at have saa
Fremdraget sine Dage,
At hand til Himmels burde paa
Eliæ Vogn at age.

156

☒ Dend BERLENBURGSKE Bibel har
Hand liggende ved Haanden,
Som er ham meere dyrebar
Af Tolken end af Aanden:
Hand sig i intet skyldig veed,
Hvorfor hand alle Tider
Om Titel udaf HELLIGHED
Med PHARISÆER strider.

☒ Hand dig forsikrer, at hand ey
Har seet sin Næste trænge,
Før hand ham paa dend halve Vey
I møde gik med Penge.
(Men viid, at hvor hand laante hen,
Hans Skyldner der beklager,
At hand tog tyve-fold igien,
Som Bonden af sin Ager.)

☒ De Ti Guds Bud hand meener sig,
At have rigtig holdet,
Fordi hand ikke falskelig
Har svoret, eller troldet:
Men see, hand taler intet om
Hvor meget hand har drukket,
Hvor mangen gang hans Christendom
Har over hannem sukket.

157

☒ Hand roser af hvor flittig hand
I Kirken haver gaaet,
Og hvor hand har for alle Mand
Som et Exempel staaet,
Hvor hand paa Knæ har giort sin Bøn
Med sammenlagde Hænder
For Kirken, Kongen og hans Søn
Og alle Landets Stænder.

☒ Med viid at, naar hand gik derfra,
Og før hand hiem var kommen,
Hand havde alt paa Veyen da
Forgiattet Christendommen,
At, om man spurte hannem ad
Hvad hand paa Hiertet lagde,
Hand neppe huuste længer, hvad
Hans selv og Præsten sagde.

☒ Af Skriftens Bog hand gjør sig til
At han veed meer at sige,
End mangan Præst af Huus-Postil
Af *Luther* og deslige,
At hand saa vel er grundet, som
De beste Kirke-Fædre:
Men see hans Levnet efter, om
Hand derfor er des bedre.

158

☒ Set Prøve paa ham, spørg ham ad,
Hvordan hand sluttet haver
Sit Testament? til hvem og hvad
Hand giver Siæle-Gaver?
Du da forordnet finder der
Saa meget til hans Venner,
Saa meget til hans Jorde-Fær,
Saa meget til hans Tiener,

☒ Men merk hvor denne Helgen sig
Mod det gemeene beste
Besmittet har med Arve-Svig
Mod GUD og mod sin Næste:
Giv agt, om hand har Kirker skænkt
Saa meget som en Daler,
Om hand paa Skoler haver tænkt
Og arme Hospitaler.

☒ Lad sidde da det gamle Vrag,
Og sine Jertegn priise,
Som hand har øved Dag fra Dag
I Christendom at viise!
Gak fort! lad hannem lyve for
Sig selv i sine Tanker,
Og see, om hand ved FADER VOR
Sig ind i Himlen banker.

159

☒ Gak nest op til, der sidder dend,
Som haver skrevet dette,
Som nep er meer forstandig, end
Det Lam, der gik i Rette
Med hin *Æsopi* Ulv, fordi
Hand det opsluge vilde,
Da dog Naturen lader i
En Ulv sig ey formilde,

☒ Saaledes gaar det og med ham:
Ald U-dyd vil hand hævne,
Den vilde Tiger gjøre tam,
Og slette det U-jævne;
Hand for sig selv en Landstings-Ret
Mod heele Verden fører,
Tilspørger Folk om det og det,
Og Vidner overhører.

☒ See! spørger du ham hvo der har
Forordnet ham til Dommer?
Du kun et *philosophisk* Svar
Derpaa af ham bekommer,
At dend *Commission* ham er
Af *Socrates* paadraget,
At dømmme og forfølge hver
En Hoved-Skielm til Kaget.

160

☒ Men hav dend stakkels Mand undskyld
At hand sig saa formaster,
Og er med Nidkierhed opfyldt
Mod sine Tidens Laster:
Hand mindis ey, at *Socrates*
Er død med sine Dyder,
Og at en Ræv dog bider Giæs
Hvor meget mand end skyder.

☒ Lad ham i Fred omløbe med
Sin Liimstang udi Haanden,
At feye hvert et u-reent Sted
Og at uddrive Aanden,
Som spøeger i hans Naboes Huus,
Hvorfor hand knap faar soved,
Ret som han havde Flagermuus
Og Bremser i sit Hoved.

☒ Lad ham med Ro arbeyde paa
Sit Luud-Bad at oprette,
Hvor ved han Verdens Tarter blaa
Og sorte Huud vil tvette.
Hans Skiers-Ild dog ey rense kand
De sudlervurne Siæle;
En Hore vil dog have Mand
Og Tyven vil dog stiele.